

det. Men jeg maa endnu tillade mig, hvad denne Paragraph i sin Heelhed angaaer, at gjøre den Bemærkning, at det forekommer mig ikke at være overeensstemmende med Forholdet imellem de forskjellige Ministerier, at den her omhandlede Afgjørelse henlægges under Justitsministeriet, idet den forekommer mig at henhøre under Indenrigsministeriet, da det i en meget betydelig Grad officerer Næringsvæsenet, som jo henligger under Indenrigsministeren. Naar jeg gjør denne Bemærkning, saa er det ingenlunde, fordi jeg har mindste Tvivl om, at Sagen jo vil være i lige gode Hænder, hvad enten den overlades til den høitagtede Justitsminister eller den høitagtede Indenrigsminister; men jeg troer, at det ligger i Forholdets Natur, at Sagen maa henhøre under Indenrigsministeren. Det er vel sandt, at Sundheds- og Medicinalvæsenet er henlagt under Justitsministeriet, — Noget, som uden tvivl mere er grundet paa Hensynet til, at ikke et Ministerium skulde blive overbebyrdet med altfor mange Forretninger, med flere, end Forholdets egen Natur medfører; men deraf, at Medicinalvæsenet henhører under Justitsministeriet, følger ikke, at alle de Foranstaltninger, hvorved der kan være at tage Hensyn til Sundhedsforholdene, men hvor tillige mange andre Hensyn maae tages under Overveelse, ogsaa skulde henhøre til Justitsministeriet. Ogsaa Politiet henhører under Justitsministeren, men, uagtet Politiehensyn ogsaa ville komme i Betragtning ved de omhandlede Forholds Ordning, saa er der dog andre Hensyn, som fornemmelig bør komme i Betragtning, nemlig Hensynet til Næringsforholdene, Hensynet til Byernes Vel i det Hele, og det forekommer mig, at det burde henhøre i første Instants under den sædvanlige borgerlige Dyrighed og i øverste Instants under Indenrigsministeren. Denne Minister er paa Grund af sin øvrige Embedsvirksomhed

bedre istand til at veie de forskjellige Interesser imod hinanden, til at veie Næringsvæsenets Interesse imod Sundhedsvæsenets Interesse, end Justitsministeren, som ellers Intet har med Næringsvæsenet at bestille.

Foraavidt der er Spørgsmaal om enkelte Afændringer, som ere foreslaaede, da skal jeg ikke videre omtale det første Forslag til § 6, da det forekommer mig ganske ligegyldigt, enten man bruger Ordet „Justitsministeren“ eller „Justitsministeriet.“ Hvad derimod det andet Forslag til § 6 angaaer, da troer jeg, at det ikke blot er i og for sig selv mindre passende i en Lov, som den omhandlede, at nævne, hvad det er for Autoriteter, den vedkommende Minister skal høre, førend han træffer nogen af de deri hjemlede Foranstaltninger, men at det ogsaa er noget Mænglende i det Forslag, som er gjort, idet Amtmanden ikke er nævnt. Følgen vil altsaa blive, at Amtmanden kunde forbigaaes, uagtet det dog vist strider imod vor hele Embedsorganisation, at Amtmanden ikke skulde høres ved den omhandlede Leilighed. Ligeledes troer jeg, at dette Forslag ikke indeholder det, som — i det Mindste efter hvad et æret Medlem af Udvalget har udtalt, — troes at ligge deri, nemlig, at Foranstaltningerne skulde foreslaaes af Communalbestyrelsen og sanctioneres af Justitsministeren. Det hedder blot, at Communalbestyrelsen og Sundhedspolitiet skulle have Leilighed til at yttre sig, og altsaa behøver hverken Forslaget at komme for Communalbestyrelsen, og heller ikke er det nødvendigt, at man holder sig indenfor de Grændser, som af Communalbestyrelsen ere foreslaaede. Det er ikke min Mening, at det var hensigtsmæssigt at binde vedkommende Minister til en saadan Grænse; men jeg troer, at det Diemed, hvori idetmindste enkelte Medlemmer af Thinget ville bifalde Forslaget, netop derved aldeles forfeiles.